

На сьогоднішній день, норми біржового законодавства України не забезпечують належного регулювання біржових правовідносин, внаслідок чого виникає велика кількість проблемних питань щодо дотримання біржового законодавства.

Слід зазначити, що біржове законодавство здійснює регулювання правовідносин з метою забезпечення стабільності, збалансованості та ефективності функціонування біржового ринку. Більш широкий зміст мети регулювання полягає у:

- підтриманні порядку на біржовому ринку, створенні нормальних умов для роботи всіх учасників ринку;

- захисті учасників ринку від недобросовісності і шахрайства окремих осіб чи організацій, від злочинних організацій і злочинців загалом;

- забезпеченні вільного та відкритого процесу біржового ціноутворення на основі концентрації попиту і пропозицій та ін.

Більшість нормативно-правових актів, що регулюють суспільні відносини, які виникають в процесі утворення, функціонування та розвитку біржових інститутів, є застарілими. І якщо діяльність, наприклад, фондових бірж на сьогоднішній день, є більш-менш врегульованою, то питання щодо нормативного закріплення діяльності товарних більш є досить проблемним. Саме тому, в нашій державі їх існує надзвичайно велика кількість, більшість з яких – є неефективними.

Підсумовуючи, слід звернути увагу на той факт, що на сьогодні існує велика кількість проблемних питань дотримання біржового законодавства в Україні, які суттєво порушують права учасників ринку. Для більш ефективного їх вирішення та розвитку біржової діяльності, слід впровадити більш гнучку та повну нормативно-правову базу, яка здійснюватиме повне та точне регулювання біржових правовідносин в Україні. Саме цей фактор є на сьогоднішній день перешкодою для розвитку біржової діяльності в нашій державі.

ПРАВО НА БАНКІВСЬКУ ТАЄМНИЦЮ: ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ТА УКРАЇНИ

Шадчинєв А.О., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін ННПП НАВС Пожидаєва М.А.

Банківською таємницею є будь-яка інформація про клієнта, яку той надає банку або яка стає відома банку в процесі його обслуговування. На сьогодні це питання регулюється ст.ст. 60-62 Закону «Про банки і банківську діяльність». Виходячи з норм цього Закону, під банківською таємницею розуміють інформацію про рахунки, наявність на них коштів, джерела їх отримання і платежі, що здійснюються клієнтом. Також банківською таємницею вважаються умови угод, що підписуються між клієнтом і банком. Така інформація може бути розголошена з письмової згоди клієнта або за рішенням суду. Водночас вона може бути розголошена відносно конкретної особи у відповідь на письмовий запит органів прокуратури, податкової, виконавчої служби і центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику в сфері попередження і протидії легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом.

Проте кожне таке звернення має бути обґрунтованим. Наприклад, запит на розкриття банківської таємниці органом, що протидіє легалізації незаконних доходів, може бути відправлений тільки у випадку, якщо операції, здійснювані клієнтом, стали об'єктом фінансового моніторингу. Такими є фінансові операції, пов'язані із переказом коштів за кордон або, навпаки, внесенням на рахунок великих сум готівки понад 150 тис. гривень. Іншими словами, операції нижче ліміту в 150 тис. гривень навряд чи викличуть підозру в банку як об'єкту первинного моніторингу, та у держслужби фінмоніторингу. При цьому фінансові установи зобов'язані звертати увагу і на операції, які мають ознаки дроблення: коли клієнт проводить за короткий проміжок часу кілька операцій, загальна сума яких перевищує встановлені межі.

«Закон вимагає, щоб кожен запит був не лише наданий у письмовій формі на бланку держоргану встановленої форми і підписаний керівником такого органу, але і містив у собі підстави для надання інформації, що містить банківську таємницю», – пояснює провідний юрисконсульт відділу судового захисту інтересів «Банку Кіпру» Роман Кузовлев.

Слід звернути увагу, що поняття «банківська таємниця» починає відмірати у всьому світі завдяки активним діям країн великої двадцятки, прагнучих до максимальної прозорості у сфері сплати податків. Велика Британія, Італія, Іспанія, Німеччина, Франція, Австрія, Люксембург, Латвія і Швейцарія підписали угоди про обмін інформацією про іноземні ощадні рахунки як фізичних, так і юридичних осіб, зокрема розкриття даних про їхні банківські вклади, з метою протидії ухиленню від сплати податків.

Швейцарія стала 58-ю країною, яка підписала Конвенцію про взаємне адміністративне сприяння з податкових питань, як повідомляє Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР).

Швейцарія – найбільша податкова гавань світу, на рахунках в її банках, за даними Bloomberg, зберігаються кошти іноземців на загальну суму понад 2,2 трлн. доларів. Зараз США ведуть розслідування у справах про сприяння ухиленню від сплати податків щодо більше десятка швейцарських банків. У 2009 році найбільший швейцарський банк UBS погодився піти на угоду з американською владою, за умовами якої він сплатив 780 млн. доларів штрафу і передав США дані про рахунки своїх клієнтів.

Згідно зі швейцарським Законом про адміністративну допомогу з податкових питань, в основу якого покладений стандарт, прийнятий Організацією економічного співробітництва та розвитку, Швейцарія надає інформацію, пов'язану зі сплатою податків, якщо з країною, влада якої запрошує таку інформацію, підписана угода про уникнення подвійного оподаткування. При цьому між Україною і Швейцарською Федеральною Радою така угода підписана ще в 2000 році. В Україні вона набрала чинності з 26.02.2002 р.

Таким чином, можна зробити висновок, що порівнюючи законодавство у сфері дотримання банківської таємниці у зарубіжних країнах та в Україні, відбувається переосмислення поняття банківської таємниці, розкриття якої стає все більш можливим при здійсненні відповідних фінансових операцій.

ЗАХИСТ МАЙНОВИХ ПРАВ УЧАСНИКІВ ТОВАРНОЇ БІРЖИ

Хрустиков Є.М., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри господарсько-правових дисциплін ННПП НАВС Котирло О.О.

Правове становище суб'єкта господарювання розкривається через призму його прав та обов'язків, які дають можливість здійснювати господарську діяльність, реалізовувати функції, закріплені за суб'єктом господарювання. Виконання функцій засновниками товарної біржі, здійснення торговельно-біржової діяльності неможливе без наділення засновників біржі необхідними правами, а встановлення обов'язків засновників товарної біржі сприятиме дотриманню принципів біржової торгівлі, реалізації гарантій у торговельно-біржовій діяльності.

Ліальність товарних бірж в Україні регулюється Законом України «Про товарну біржу» від 02.05.2011 року. Відповідно до закону товарна біржа є організацією, що об'єднує юридичних і фізичних осіб, які здійснюють, вибачившись, комерційну діяльність і має за мету надання послуг в укладенні біржових угод, виявлення товарних цін, попитів і пропозицій на товари, вивчення угод, укладання і полегшення товарообігу і пов'язаних з ним торговельних операцій.

Майно товарної біржі складається з фондів, що утворюються біржею, вартість яких відбивається на балансі біржі. Біржі також належить інше майно, набуто на підставах, не заборонених законом.